

В ТОВ «Теофіпільське» планується нове будівництво корівника на 1100 скотомісць з доїнням корів в доїльному залі. Скотарські будівлі, які знаходяться в промисловому використанні на теперішній час, будуть задіяні під утримання телят та нетелів, тобто будуть працювати на відтворення молочного стада.

При будівництві та реконструкції комплексів МТФ рекомендується використовувати нові технології, прогресивне технологічне обладнання та сучасні будівельні матеріали, які відповідають міжнародним стандартам якості.

Іноваційні процеси в галузі тваринництва сприяють розширенню селекційно-племінної роботи по оптимізації порід та продуктивності тварин, найкращому використанню кормових ресурсів, технічному переоснащенню підприємств, що сприятиме відродженню галузі сільськогосподарського машинобудування.

Для відродження та розвитку галузі тваринництва, а також для насичення молочними продуктами харчування продовольчого ринку України необхідно відновлення та розвиток молочно-товарних ферм з поголів'ям високопродуктивних корів.

Список використаних джерел:

1. Державна цільова програма розвитку українського села на період до 2015 р. – Постанова КМУ № 1158 від 19 вересня 2007 р. – Київ.
2. Статистичний збірник «Україна у цифрах у 2014 році». Державна служба статистики України / За ред. І.М. Жук. – К.: Держаналітінформ. – 2015. – 239 с.
3. ВНТП-АПК-01.05. Скотарські підприємства (комплекси, ферми, малі ферми): Київ. Мінагрополітики. – 2005. – 111 с.
4. Державна підтримка галузі тваринництва. – Постанова КМУ № 246 від 2 березня 2011 р. – Київ.

Матусяк М.В.

асистент,

Вінницький національний аграрний університет

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЛІСОТИПОЛОГІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОСНОВНИХ ЛІСОТВІРНИХ ПОРІД ПОДІЛЛЯ

За лісотипологічним районування (Б.Ф. Остапенко, В.П. Ткач, 2002) Поділля належить до лісотипологічних областей свіжого (2d), вологого (3d) та, частково, сирого (4 d) груду [3]. Більша частина Вінницької та Хмельницької адміністративних областей належать до свіжого груду, свіжого помірного клімату, Дніпровського району свіжих грабових дібров, Подільського та Правобережного секторів. Інша частина Хмельницької та Тернопільської адміністративних областей належать до лісотипологічної області вологого груду, вологого помірно теплого клімату, Полісько-прикарпатського району вологих грабових дібров, Подільського та Прикарпатського секторів [2].

Аналіз ефективності використання лісотипологічного потенціалу проведено для основних лісотвірних порід окремих регіонів Поділля. Найбільшу частку (близько 80%) у структурі лісового фонду складає дуб звичайний. Враховуючи те що певна частина таких деревостанів є порослевими, які відрізняються особливостями росту, проведено порівняння тенденцій зміни запасів оптимальних та модальних як порослевих так і насінневих лісостанів. Відмінності у модальних та оптимальних запасах спостерігаються уже у віці 10 років. Починаючи із 2 класу відмічається перевищення оптимального запасу над модальним. Лінії тренду мають тенденцію до значного розходження до 100-річного віку. У порівнянні із насінневими деревостанами різниця між оптимальними та модальними насадженнями є значно більшою що вказує на вкрай негативні наслідки господарювання у них. Зокрема, у віці понад 100 років розходження у запасах оптимальних та модальних деревостанів становить більше 50%. Розходження між запасами оптимальних та модальних насінневих дубових лісостанів також відмічаються уже із 2-го класу віку. Якщо лінія тренду оптимальних за продуктивністю насаджень має стійку тенденцію до зростання, то лінія тренду модальних насаджень вказує на значне зниження запасів таких деревостанів у віці 110 років. Саме у 11 класі віку спостерігається найбільш інтенсивне розходження запасів оптимальних та модальних деревостанів. Ця різниця найбільш стає істотною до 140 річного віку [1].

Найбільш помітна різниця у запасах соснових деревостанів спостерігається, починаючи із 2-го класу віку. Лінія тренду модальних насаджень має тенденцію до спадання починаючи із 7 класу віку. Саме у цьому діапазоні різниця у запасах оптимальних та модальних деревостанів найбільш інтенсивно зростає у 9 класі віку де вона складає більш ніж 50%.

Для ялинових деревостанів характерне зниження запасів модальних деревостанів у порівнянні із оптимальними уже у віці 60 років. Відхилення ліній тренду вказують на значне зростання недобору деревини у віці рубки головного користування (понад 80 років). Особливо катастрофічна ситуація для ялинників спостерігається у віці 90 років де різниця між модальними та оптимальними деревостанами є найбільшою [2].

Різниця між оптимальними та модальними буковими деревостанами уже помітна у першому класі віку. Тенденції щодо зниження запасів деревини у модальних деревостанах у порівнянні із оптимальними зберігаються до 12 класу віку.

Недовикористання 74 лісорослинного потенціалу є одним із основних факторів зниження продуктивності деревостанів. При цьому втрати становлять близько половини потенційного запасу деревостанів. Основними факторами зниження ефективності використання 74 лісорослинного потенціалу є надмірне зрідження середньовікових деревостанів у період їх формування, а також інтенсивне пошкодження та відпад інтродукованих порід, зокрема, ялини європейської.

Список використаних джерел:

1. Білоус В.І. вирощування високопродуктивних культур дуба в Лісостепу України / В.І. Білоус. – Вінниця: Книга-вега, 2007. – 176 с.
2. Гордієнко М.І. Лісові насадження Вінниччини / М.І. Гордієнко, А.О. Бондар, Г.Т. Криницький, П.І. Лакида, В.П. Ткач. – К: Урожай, 2006. – 248 с.
3. Остапенко Б.Ф. Лісова типологія / Б.Ф. Остапенко, В.П. Ткач. – Х., 2002. – 204 с.

Небытов В.Г.

кандидат биологических наук, доцент;

Коломейченко В.В.

*доктор сельскохозяйственных наук, профессор,
Орловский государственный аграрный университет*

**ПРОСТРАНСТВЕННОЕ ВАРЬИРОВАНИЕ СВОЙСТВ
ВЫЩЕЛОЧЕННОГО ЧЕРНОЗЕМА И УРОЖАЯ ЗЕРНОВЫХ КУЛЬТУР
В УСЛОВИЯХ ДЛИТЕЛЬНЫХ СТАЦИОНАРНЫХ ПОЛЕВЫХ ОПЫТОВ**

Почвенный покров Орловской области характеризуется многообразием почвенных комплексов и их сочетаний, формирование которых обусловлены различными факторами почвообразования. Исследования варьирования свойств почвы и урожая с учетом неоднородности почвенного покрова территории были предприняты на Шатиловской опытной станции в 1923–1925 годах. В результате было установлено, что в связи неоднородностью, мелкой пестротой почвенного покрова опытного участка размещение делянок не возможно на какой-либо одной почвенной разности [1; 2]. Последующие многократные исследования почвенного покрова опытной станции показали пространственное варьирование почвенных свойств в зависимости от геоморфологического строения территории. В настоящем сообщении рассматривается значение структуры почвенного покрова (СПП) при изучении в стационарных исследованиях связи между урожаем и агрохимическими свойствами почвы, влияния способов отбора почвенных образцов на статистические показатели свойств почв.

Изучение связи между урожайностью и агрохимическими свойствами выщелоченного чернозема в условиях неоднородности почвенного покрова под влиянием последействия и прямого действия удобрений и извести было проведено на навозном (НЗ), фосфатном (Ф1) и известковом (1Д) полях многолетних (1899, 1957 гг.) стационарных полевых опытов Шатиловской опытной сельскохозяйственной станции. Их выбор основывался на особенностях СПП с учетом характера мезорельефа – от склонового, для навозного и фосфатного, до выровненной части пологого склона поля 1Д. Обследование почвенного покрова полей было проведено до уровня ЭПА в масштабе 1:500. Почвенные разрезы закладывались с учетом приуроченности каждой разновидности почв к отдельным элементам микрорельефа.